

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 9. Experientijs suprà narratis, quinam authores decepti sint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

hebat, haud inuitè sequentem. Et facile inuenit emtorem bos tam nitidus & pinguis, præsertim pretio non maximo additus. Emit eum lanio, atque domum, cum tripudio duxit, gloriatus se eo die bonum forum habuisse. Domi, postquam eum præsepibus innexuit, famulo mandauit, vt ei fœni affatim præberet. Is lætus stabulum adit, & fœnum ambobus brachijs prehensum boui hospiti sufficiens apponit. Hic mirabile quid accidit. Nam bos claris verbis locutus dixit: *Stulte quid apponis? non vescor ego fœno.* Attonitus seruus, *Quid ergo vis comedere?* inquit. Cui bos rursus: *Pulmentis ego vescor* ait. Seruus admiratione plenus ad herum currit, eumque interrogat, *Qualemnam bouem emerit, qui loqui sermonem humanum nosset, & non fœno, sed pulmento vesci vellet?* Obstupescens lanio, arrepta bipenni aduolat in stabulum; sed nihil ibi reperit, præter funem, quo se suspenderet, si ei pendere liberet.

§. IX.

Experientijs supra narratis, quinam authores decepti sint?

Ita ergo vidimus, arte Tartarea, homines

nes in boues & vaccas, in vrsos & lupos, in mures & bufones, in picas & noctuas, & deniq; in quæ non monstra mutari posse. Quæ cum ita se habeant, quis, reclamante Græcia, Asia, Italia, Gallia, Hispania, Germania, Polonia, & toto denique terrarum orbe hominis in brutum conuersionem experto, velit negare? aut falsam atque fictitiam asserere? Ob has certè experientias Gaspar Peucerus, qui hasce metamorphoses sibi semper fabulas visas scripserat, tandem multitudine testium & exemplorum, quæ mercatores plurimi fide digni, etiam ex alio orbe, confirmârunt, victus manus dedit, calamumque reduxit, assensumq; contrariæ sententiæ præbuit, affirmanti malos dæmones ex hominibus varia posse monstra producere. Cum Peucero stant Spondanus, Bodinus, Philippus Camerarius, & pauci alij; qui procliuissimè etiã Poëtarum fabulis subscribent, & fabulas non esse fabulas, sed historias dicent, verumque esse testabuntur quod de Lycaone Arcadiæ rege canit Ouidius:

Ouid. l. 1.
Metam.

*Territus ipse fugit, nactusq; silentia rursus
Exululat, frustra q; loqui conatus, ab ipso
Colligit os rabiem, solitæq; cupidine cadis*
Vittor

Vititur in pecudes, & nunc quoque sanguine gaudet.

In villos abeunt vestes, in crura lacerti,
Fit lupus, & veteris servat vestigia forma.
Canities eadem est, eadem violentia vultus,

Idem oculi lucent, eadem feritatis imago est.

Et quod de Hecuba ----- Priameia coniunx
Perdidit infelix hominis post omnia formam,

Idem
lib. 13.
Metam.

Externasq; nouo latratu terruit auras.

Item quod de Mida, qui Aures induitur len-
te gradientis aselli. Qualibus mutationibus
pleni sunt Metamorphoseon libri; immo
& Homerus, & Virgilius, & alij Poetae,
qui de Vlyssis socijs, a famosissima illa ma-
ga Circe in sues, sicut & Diomedis comi-
tes in volucres conuersi memorantur.

§. X.

Sensus humanos errare posse.

Ob haec autem talia opus non fuisset, vt
Gaspar Peucerus Philippi Melanchthonis
focer palinodiam caneret, & alij illius
assectae in eam sententiam descenderent.
Verum sicut a verae religionis doctrina im-
pie descuerunt isti, ita & in Philosophia